

кийски произходъ сж на първо мѣсто Месемврия и Кабиле, и, както ще видимъ, нѣкои и други, които длѣжимъ на римския итинереръ. Името Девелтусъ (днесъ съ развалини при с. Якезли, Бургашко), колкото и да е поримчено и се чува за пръвъ пѣтъ при Флавия (въ първия римски периодъ на полуострова) ще е сжщо отъ тракийски произходъ. Зараждането, обаче, на заселища въ югоизточна България въ по-тѣсна смисълъ на думата трѣба да се търси въ началото на римското тукъ владичество. Нестабилизирането на тракитѣ въ политическа насока е прѣчило и на формацията у покрайнинитѣ имъ на редовни и голѣми заселища. Отъ друга страна, непрѣкъснатитѣ имъ воювания обезлюдили голѣма частъ отъ земитѣ имъ. Тѣхнитѣ романизирани, потомци, каракачанитѣ даже и до днесъ не живѣятъ въ заселища, — а разпрѣснати по планинитѣ въ катуни. Римлянитѣ основали много нови заселища — колонии, било съ свои кръстни имена или названия, било съ такива взети отъ тия, които въ една или друга посока сж влияли на респективнитѣ краища. Такъвъ е случая, напри-мѣръ, съ елинитѣ или елинския езикъ за покрайнинитѣ на Черно и Егейско море. Даже самата юго-източна България и Одринско се радватъ на градове, които още прѣзъ сжщинскитѣ римски периоди сж носѣли грѣцки имена (Диосполисъ, днешния Свиболъ, Созополисъ, Аетосъ (днешния Ай-тосъ), Perinthos — Heraclea, Callipolis, Aenos, Trajanopolis, Maximianopolis, Amphipolis и т. н.).

Както е извѣстно, съ римското владичество на полуострова, заедно съ отстъпването на туземския елементъ мѣсто на чуждестранния, тукъ се стѣлкнуватъ два главни езика: латински и елински. Латинскиятъ езикъ е приобрѣтилъ право на гражданство повече въ Дунавска България, Сърбия и Босна, нежели въ източна Тракия и южна Македония, дѣто, както посочватъ надписитѣ, повече се е употребявалъ елинския езикъ. Тукъ, обаче трѣба да си служимъ съ уговорки. Елинскиятъ езикъ е прѣобладавалъ въ горѣпосоченитѣ краища само до засилването на романизацията, която се зачева особно отъ III-я вѣкъ нататѣкъ. Четири вѣка слѣдъ това сж били достатѣчни да измѣстятъ самостоятелния до това врѣме елински езикъ и слѣдъ Юстиниана Велики се зачена новъ периодъ — византийски,